ZEZA ROZLÓNÉGÒ MLÉKA ABÒ ŻÔLE SUSAJKA

Pùrgnął sã zdrok mój, dze mitkò-cwiardé czamią sã piersë – nôpierszô szmaka z mòjich lat dzecnëch. Ta mitkòsc, za jaką teskni rãka i cwiardosc w ni zaklãtô[1] *(...)*

Tak pisôł w jednym ze swòjich erotików jeden dosc stôri ju klasyk zez Chwaszczëna. Bò czë je co, do czego barżi „teskni rãka"? Pòwiéta, że za 500+[2] téż teskni, za zëmnym piwã w cepłi latowi wieczórk czë za plastikòwim, zdrzélnikòwim pilotã w zëmną, jesénną noc. Prôwda, równak nick nie je tak wôrt teskniączczi, jak białczënô piers. W całoscë, czej je fùl mléka. Nôlepszégò białczënégò sokù, co gò ani w promilach, procentach czë eùro achtnąc sã nie dô, bò prosto nie je do zapłaceniô! To, co nôlepszé – je dlô nômłodszich. Kò to òni brëkùją te nôbarżi! Wcyg roscą a mlékò òd mëmë jima w tim bëlno pòmôgô. Dochòdzy do te sprawa bliskòscë z nôwôżniészą dlô dzecka òsobą na swiece – z mëmą.

Czemù to biédné dzeckò (...), ni mòże so pòsusac w restaùracje? Kò to je prawie môl do jedzeniô!

Hewò jedna białka òbskôrża sopòcką restaùracjã za to, że kelnéra dwa lata temù zakôzôł ji dawac dzeckù piersë przë stole. Bòdôj klijencë tak sobie żëczëlë. Zazdrzôł jem do internetu, a tam dzél wiãcy lëdzy ajtakùje białkã z piersą... Że sã w karczmie z dzeckã nie sedzy; że mòże to robic tak, cobë w slépia jinëch nie pôlëło; że piersczi jo, a wimiona nié... I mówią tak colemało białczi...! (Przënômni tak sã pòdpisywają). Są téż białczi, co białczi z piersą brónią, i jô sã téż do nich zaliczóm. Skądka sã, do diôchła, wzãło to przëkriwanié piersów w całoscë?! Zëmno sã zrobiło? Globalné òznobienié nastało? Kòscół zôzdrostno zakôzôł, bò Marija jaką rzimską „hùmaną" Jezëska fùdrowa? Kò to je nôlepszô pòlitika prorodzynno, jaką jidze wëmëslëc! A mòże same białczi tegò nie chcałë, bo chłopi chcelë miec wëłącznosc na ten dzélëk cała swëch białków...? Mòże taczé gòłé piersë są nieprakticzné? Przeszkôdzają w chòdzenim czë co? Òbczas bieganiô ò kòlana pãcają? Przë pòdskakiwanim w brodã walą? Wierã nié. Òne (piersë) chcą, cobë je retac òd zazëbaniô. Tuwò leno chłop z chwatczima rãkama mòże pòmòc. A jak ju rôz chwëcy – tej „ji òn je!" – jak bë zawòła Danuszka z *Krzëżôków* Senkewicza.

Czemù to biédné dzeckò, co jesz rozëmkù ni mô, ni mòże so pòsusac w restaùracje? Kò to je prawie môl do jedzeniô! Jesz bë mielë niejedny dopłacëc za taką atrakcją! Tec to aptitu dodôwô! I taczi gòsc pò „cëcóny"sesji pò sąsedzkù zamówi jesz jaczégò dewòlaja czë karbònadã! Prosto tegò nie rozmiejã! Mòże jaczi Freud bë rozmiôł to rozpińdlac...? Mòże tak krzëczą ti, co jich matka za chùtkò òd piersë òdstawia? I nicht jich nie kòchô, jak pòdatków... A mòże prawie nowi rząd, òkróm pòdatków òd stôrëch aùtołów, wprowadzy jaczi nowi pòdatk òd za wiôldżich i za môłëch piersów...? Za wzór mdze robia białka te minystra, co tegò mdze pilowôł... I nowi ùrząd òd piersowëch miseczków pòwòłają. Òd „A" do „B" – 100 zł pòdatkù na miesąc. Wëżi òd „F" – 300 złotëch. Za rok. Na pòczątk. Za pôrã lat pòjawią sã piersowé kómbatantczi. I stowôrã założą. I reńtã dostóną. Za diskriminacjã dostóną. I dobrze!

Wcyg mie je dzywno, że to białczi tak jagùją na drëdżé białczi, te z piersama. To pewno bez zôzdrosc. Je wiedzec, że białeczczi mają piersë różné. I nié wszëtczé mògą je dawac do pòsusaniô... W całoscë pùbliczno. Mòże tam zazdrzec jaczi szef z robòtë i... mlékò sã wëleje. Jesz jaczé kwasë z te dô. A mòże prawie „mléczną drogã" do warkòwégò awansu – czej szef je z krëjamnégò karna „nôrëmnëch susków"... Chto wié... Nie wiém, jak je z białkama, bò òne bòdôj z jiny planétë są. Dlô chłopów je jedna recepta...

W snôżim dokazu Kaszëbë z zôpadu, Gintera Grasa, w *Turbòce*, nalôżómë wiersz pt. „Zaspokojeni"[3]. Czëtómë w nim:

Po czterdziestce wszystkim mężczyznom
należałoby znów dawać cycusia:
publicznie i za opłatą,
aż nasyceni i pragnień wyzbyci przestaną płakać,
nie będą już płakać w klozecie, samotni.

Jô jem za. A Wa?

TÓMK FÓPKA

[1] Tómk Fópka, *Szlachama Kùsków*, Gdinia 2002, s. 13.
[2] Wspòmóżka Państwa Pòlszczégò dlô tëch, co mają dwòje a wiãcy dzecy. 500 PLN na dzeckò co miesąc, do ùstnoscë. Wprowadzonô w 2016 rokù, za rządów Prawa i Sprawiedlëwòscë.
[3] Günter Grass, *Turbot*, przełożył Sławomir Błaut, Gdańsk 1995, s. 83.